

A 7.A OSZTÁLY MÚZEUMI NAPJA 2013.szeptember

LÁTOGATÁS A 301-ES PARCELLÁBA ÉS A KISFOGHÁZBA

Iskolánkban minden tanévben állandó program: egy szeptemberi pénteken a felső tagozat minden osztálya egy múzeumba látogat el.

A tanév első óráin az év programjai között soroltam fel, hogy ebben az évben mi adjuk elő az '56-os műsort. A múzeumi programon még gondolkodom - mondtam a gyerekeknek. Erre az egyik kislány azt javasolta, mivel az '56-os műsorban az osztály szerepel, látogassunk el a Kisfogházba és a 301-es parcellába, úgy ahogy a nővére osztályával is ezt tettem. „ Így jobban át tudjuk érezni, hogy mi is történt 1956-ban”- fűzte hozzá.

A múzeumlátogatásra gyűjtőmunkával készültünk, amit alaposan, tanári kiegészítéssel együtt megbeszéltünk. Majd Magyarország történetéről készült dokumentumfilm részleteinek megtekintésével az 50-es évek eseményeivel, hangulatával, de főleg az egyszerű emberek mindennapjaival ismerkedtünk. Egy gimnáziumi tanárkollégámtól kaptam meg Fónay Jenő telefonszámát, akivel egyeztettem a látogatás idejét.

Péntek reggel mécsesekkel, s két koszorúval útra keltünk. A 301-es parcellába egy óra buszozás és 30 perc gyaloglás után értünk. Nagy Imre és a forradalom áldozatai sírjánál rövid, verses megemlékezés után elhelyeztük a két koszorút és mécseseket gyújtottunk. Közös kerestük fel Mansfeld Péter sírját, majd 10 percben a gyerekek külön- külön a sírokat nézegetve, ott, ahol akartak még mécseseket gyűjthettek.

Újabb 30 perces gyaloglás után megérkeztünk a Kisfogházba, ahol már várt bennünket Fónay Jenő, egykori '56-os elítélt, aki itt raboskodott, itt ítélték halálra. Az ő áldozatos munkája révén létesült a szörnyűségeknek emléket állító múzeum. Jenő bácsi vezetése néma csendet parancsolt. Pár gyerek meg is könnyezte, mikor többször is elmesélte a „majdnem kivégzését”. A vezetés végeztével Fónay Jenő dedikált verseskönyvével is megajándékozta az osztályt. A beszámolókat olvasva minden tanulóhoz valamilyen szinten eljutott, hogy miért is tört ki a szabadságharc 1956-ban, s hogy Magyarország egyszerű emberei milyen nagyot tettek, nem csupán magukért, hanem minden honfitársukért, a szabadságért, a hazáért.

TANULÓI GONDOLATOK:

„A kirándulás jó hangulatban telt, jól éreztem magam. De nagyon megrázó is volt, amikor a bácsi mesélt, többször is pislogtam felfelé, nehogy elsírjam magam. És hálás vagyok Istennek, amiért nekünk már nem kellett ilyet átélnünk. Nagyon megrázó volt és sokkoló, amit hallottam. Sajnáltam a bácsit és együtt éreztem vele. A végén nem bírtam ki, hogy ne öleljem meg.”

„Először nagyon meglepődtem, mert másra számítottam. Ahhoz képest, melyet Jenő bácsi átélt, elég hangulatosan mesélt nekünk. Énnekem eddig semmi bajom se volt a szovjetekkel, de most már igen. Bár a kegyetlenség fegyver, hogy gúnyosan nyerjen a másik felett, de a kegyetlenség óriási bűn is, melyet több százezer ember élt meg. Én nagyon örülök, hogy olyan ember mesélt, aki átélte ezeket az eseményeket. Nagyon szívhez szólóan és kedvesen mesélt '56-ról. Örülök, hogy ilyet hallottam, még hozzá személyesen olyantól, aki átélte. Máskor is nagyon szívesen mennék ilyen helyre.”

A múzeumi napról készült fényképek az alábbi linken megtekinthetők.

<https://plus.google.com/u/0/photos/102809590037184708205/albums/6084524337812878433?authkey=CNbvm62buPvBpwE>

Az '56-os műsorról készített fényképek az alábbi linken megtekinthetők

<https://goo.gl/photos/STgCHz9DKR4SjAP7A>

A beszámolót írta : Burkali Mónika